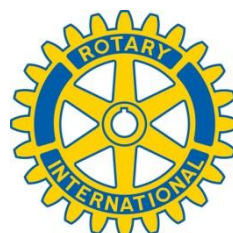

40 år

20 oktober 2010

**Skedsmokorset
Rotary Klubb**

Redaksjonen: Stein I Eriksen (leder), Eivind
Karlsen, Nils Andersen, Thorleif Fløgstad, Gunnar
Skovli og Olav Romundstad.

Dekorasjon forside: Aslaug Høye

Skedsmokorset Rotary Klubb

40 år

Service Above Self

20 oktober 1970 - 20 oktober 2010

Skedsmokorset Rotary Klubb 40 år

Forord

Skedsmokorset Rotary Klubb er 40 år og vi har funnet det riktig å publisere et jubileumshefte som viser hvilke aktiviteter vi har hatt i klubben gjennom årene. Det ble også utarbeidet jubileumshefter da klubben markerte passering 10 år og 25 år. Disse vektla hver på sin måte forskjellige aspekter i klubbens liv. Vi har i herværende hefte konsentrert oss om å presentere et utvalg av større og mindre prosjekter samt spesielle aktiviteter som klubben har vært engasjert i. Noen har vært av ”seriøs”, utadvendt karakter, mens andre har vært mer av det humoristiske, vennsbyggende slaget. Å gagne andre har vært et gjennomgående formål.

Redaksjonskomiteen har hatt meget god støtte fra klubbmedlemmer med spesielt engasjement i de enkelte prosjektene. De har velvillig bidratt med beskrivelser og fotografier. Noe av materialet er også hentet fra klubbens fotoalbum som nå avdøde klubbmedlem Per Gudmundsen, ledet arbeidet med.

Charterpresident Eivind Karlsens hilsen

Hvordan det begynte

Eivind Karlsen – Charterpresident 1970-71. Eivind mente at det å bli kjent med hverandre var grunnlaget for det fellesskap som ville styrke oss i vårt forsett: "Service above self".

Skedsmokorset Rotary Klubb har bestått i 40 år – ikke bare bestått, men utviklet seg meget godt i løpet av disse årene! Derfor er det en glede for meg, som klubbens første president, å gratulere klubben med 40-årsjubileet! Men viktigere er det for meg å få takke tidligere og nåværende medlemmer for opplevelser, vennskap og tilhørighet gjennom denne tiden av mitt liv.

Det hele begynte med at det ble innbudt til et informasjons- og orienteringsmøte 6. mai 1970. Ildsjeler fra Lillestrøm Rotary Klubb – Ernst Ekra, Haakon Skulstad og Kaare Elvsveen overbeviste oss 23 inviterte om Rotary sin ide som en verdensomspennende organisasjon med toleranse og vennskap mellom menn i en autonom klubb i arbeid for etikk, fred og å gagne andre.

Skedsmokorset Rotary Klubb ble stiftet 20. oktober 1970. Kommunesalen i Skedsmo var en verdig ramme rundt overrekkelsen av klubbens Charter den 5. desember 1970. Høytidelig og formelt ble Charteret gitt Skedsmokorset Rotary Klubb sin første president av guvernør Anthon B. Nilsen. Likeså fikk vi alle som nye

medlemmer festet rotarynålen på våre jakkeslag.

Taler ble fremført, gaver og oppmerksomhet ble gitt Skedsmokorset Rotary Klubb med ønske om en god fremtid.

Stemningen og våre tanker fra den gang vil jeg forsøke å formidle ved autentisk å gjengi min tale til den nystartede Skedsmokorset Rotary Klubb

Guvernør Anthon B Nilen overrekker klubbens Charter til charterpresident Eivind Karlsen

Min tale til klubben ved Charteroverrekkelsen 5. desember 1970

Herr Guvernør!

D'herrer Past Guvernører!

Mine Damer!

Ærede Gjester!

Rotarykamerater!

Som President i Skedsmokorset Rotary Klubb takker jeg på egne og mine klubbkameraters vegne for Guvernørens hilsen til vår klubb. Takk for at vi er verdiget å komme med blant klubbene i ditt distrikt nr. 131 og derved i Rotary International. Vi er stolte over tilliten, ydmyk overfor kravene i Rotary. Vil vi make å formidle Rotarys serviceideal i vårt daglige virke, i vårt lokalsamfunn og i mellomfolkelig sammenheng?

Charteret for klubben, som jeg har mottatt, har ingen materiell verdi. Men det er trykt ord på papiret, noen godviljens menn har satt sine navnetrekk på det. Derved har Charteret blitt et symbol. Charteret har verdi som inspirasjon til arbeidet i Skedsmokorset Rotary Klubb for

Rotarys idealer. Jeg takker for Guvernørens ønsker og tanker! Jeg takker for Charteret og ber deg overbringe vår takk og hilsen til din prinsipal, verdenspresidenten William E. Walk.

Lillestrøm Rotary Klubb er vår fadderklubb. Vårt område, byggegrunnen, for Skedsmokorset Rotary Klubb er gitt oss av Lillestrøm Rotary Klubb. Vi takker for denne sjenerøse gave, men vi takker mer fordi Lillestrøm Rotary Klubb ønsker oss som naboklubb, at dere har lagt forholdene til rette for oss, tatt hånd om oss og vist oss et åpent kameratskap. Jeg håper på en fortsatt god kontakt mellom begge klubbenes medlemmer i givende klubbmiljø.

Lillestrøm Rotary Klubb ga ikke bare byggegrunnen, men stilte også en dyktig arkitekt til disposisjon – for å risse opp og planlegge den nye klubben. Arkitekten gjorde mer, fant byggesteinene, formet dem, deltok aktivt i byggearbeidet og ga byggverket liv.

Kjære Ernst!

Selv om dette er den offisielle del av Charterfesten, må Skedsmokorset Rotary Klubb takke deg personlig. Ditt forhold til oss i Skedsmokorset Rotary Klubb har utviklet seg slik at vi alle i klubben føler et ekte kameratskap til deg. Vi er imponert over ditt aktive arbeid, vi setter pris på din lune, lett tvisynte replikk. Best har du virket ved ditt eksempel. Ditt eksempel har gitt oss bedre forståelse av Rotary enn både foredrag og brosjyrer. Og dette - den enes innflytelse - i et forum, blant mennesker i en gruppe – fører tanken over til hva der ligger av verdifulle muligheter i Rotarys arbeidsmåte. Det er mennene bak verktøyet som teller!

Vårt klubbområde – Skedsmokorset – omformes til et "tettsted". Ny industri, handel og institusjoner blir etablert. I store boligfelter flytter folk inn. Mennesker som er fremmede på stedet og fremmede overfor hverandre. Behovet for en rotaryklubb i Skedsmokorset var ubetinget til stede. Gjennom klassifikasjonsordningen i Rotary vil klubben etter hvert gi et tverrsnitt av lokalsamfunnet her.

Min programide var Å BLI KJENT. Kjent med hverandre innen klubben, den enkeltes personlighet, yrke, interesser osv. Få skikkelig kontakt med hverandre for å utvikle kameratskapet og en positiv holdning til medmenneskelige problemer. Videre KJENT med samfunnet vi lever i. Det være seg bygdemiljøet, utviklingen av stedet, sosiale problemer, ungdomsaktivitet osv., men også ved å rette blikket videre utover. Programopplegget i klubben har vært meget variert og interessant.

Denne påvirkning tror jeg på, og jeg anser den avgjørende for personlighetsutviklingen hos den enkelte rotarianer. Først når denne påvirkning har ført til en erkjennelse av nødvendigheten for service i samfunnet og for aktiv nestekjærighet, først da tar man ROTARY med seg inn i sitt hjem, i sitt yrke, i politikken, i foreningslivet, i hele sin daglige gjerning.

Makter vi dette?--- Et mål å arbeide mot!

Arnulf Øverland har tolket slike tanker i et vers:

Hadde jeg mot og krefter?

Jeg viste det ennå ikke.

Jeg ropte til dem der fremme:

Vent, jeg skal komme etter!

Fra Charteroverrekkelsen i Skedsmo Rådhus. Første rad fra venstre Nils Andersen, Bjørn R Berntsen, Harald Ellingsrud, Thorleif Fløgstad, Per Gudmundsen, Svein Hoff og Ludvig Lima.

Klubbens videre utvikling

Rotary har utviklet seg som organisasjon og denne utviklingen har Skedsmokorset Rotary Klubb tatt del i. Klubben har vært med internasjonalt i Polio Plus – Rotary International sin verdensomspennende bekjempelse og utryddelse av Polio - utviklingsprosjekter og bistand rundt om i verden. På distriktsplanet har våre tillitsvalgte fått inspirasjon og kunnskap gjennom Rotaryskolen og det oppfordres til felles Intercity-møter og til samarbeid mellom klubbene. Den største endring har imidlertid vært at vi har fått med kvinner som medlemmer. Dette har vært en berikelse for klubbene og vil være med å prege Rotary i fremtiden.

Klubben har hatt og har sine ”ildsjeler”. Lojale medlemmer følger opp. Ulike prosjekter er gjennomført og nye er på gang. Klubben har fostret guvernører og ansvarlige til vårt rotarydistrikt. Prosjekter med kontinuitet gir oss ansvar og forpliktelser til videre utvikling. Her kan kort nevnes Handicamp, Ryla, Geoparken, Sansehagen og Klimaprojektet med ”Grønt Flagg” prosjekt for lokale skoler - mye av dette satsning på lokalmiljø omfattende barn, ungdom og de eldre.

Utviklingen i de siste 40 årene har gått raskt. Den har gitt oss dataverktøy – en nødvendighet i dagens samfunn. Vi kan sitte foran skjermen å kommunisere med andre og få delaktighet i nesten alt som skjer. Men denne utviklingen har likevel vist at slike verktøy ikke kan erstatte den mellommenneskelige direkte kontakten for å få ting til å skje. Er det mulig at Rotary kan få en renessanse hvor nærhet og glede over å treffe mennesker som du føler tilhørighet med, blir viktig? Møteplikt blir møtglede! Å gagne andre blir et behov!

Ingebjørg og jeg ønsker Skedsmokorset Rotary Klubb en positiv fremtid! Vi gleder oss til fortsatt å møte dere!

Møtested

I et lokalsamfunn som vårt, er det ofte vanskelig for klubber, foreninger, lag m.v. å finne egnede møtelokaler. Slik var det også for klubben vår. Etter at klubben til å begynne med hadde holdt til på Lillestrøm Samvirkelag (LISA), ble møtene flyttet til biblioteksfilialen i Skedsmo Samfunnshus, før vi den 7. februar 1973 hadde det første møte på nåværende møtested.

Sten ”nye” skole ble bygget i 1904 og innviet nyttårsdag 1905. Etter at den ikke lenger var i bruk som skole, vedtok Skedsmo herredsstyre i 1972 å sette bygningen i stand til bruk som menighetshus for Skedsmo menighet. Lokalene skulle også stilles til rådighet for andre organisasjoner og

Skedsmokorset RK første møte i lokalene på Sten. Fra venstre Thorleif Fløgstad, president Svein Hoff, Rolf Kaaten og foredragsholder, Gen. Sekr. Røynaas-Jacobsen.

foreninger. Det skulle ikke betales leie. Derfor meldte spørsmålet seg om klubben vår til gjengjeld burde bekoste oppussing av møtelokalet. Det ble nedsatt en utredningskomite, og høsten 1974 forelå det et utkast fra arkitekt Ernst Ekra med forslag om å senke taket og installere nytt lysarmatur. Skedsmo Sparebank innvilget lån, og under ledelse av Harald Ellingsrud ble arbeidet utført av medlemmer på dugnad rotaryåret 1975-76. Det ble brukt i overkant av 20.000 kr til materialer og inventar. Avdrag og renter på lånet ble dekket av medlemskontingenten.

Sten har med unntak av en kort periode på Slogum Gjestegård på slutten av nittitallet, vært klubbens faste møtested – først på onsdager, siden mandager som nå. I rotaryåret 2007-2008 gjorde klubben en revurdering av møtetider samt så på alternative møtelokaler i området. Man konkluderte med at man inntil videre ville opprettholde både møtetid og Sten som møtelokale.

Ullersmoprosjektet - resosialisering

Arkitekt Ernst Ekra, som er omtalt tidligere i dette skrift, var distriktsguvernør i distrikt 131 som det het i 1973-74. Hans motto og merkesak som guvernør var arbeidet med resosialisering av tidligere innsatte. Hans innsats i denne sammenheng er omtalt blant annet i 50 års skriftet for distrikt 131.

Dette falt tidsmessig sammen med at Ullersmo landsfengsel ble åpnet, og det gamle botsfengslet i Oslo omstrukturert. Oslo Rotary Klubb hadde gjennom mange år forestått lødig underholdning for de innsatte under ledelse av skuespilleren Lasse Kolstad.

Kolstad ga uttrykk for at det ville være mer naturlig at Romeriks-klubbene overtok og videreførte dette arbeidet. Med utgangspunkt i denne henvendelse ble det sammenkalt til et fellesmøte for Romeriksclubbene under ledelse av distriktsguvernøren. Det ble fattet et enstemmig vedtak om at Romeriksclubbene skulle påta seg oppdraget.

Det viste seg snart at enkelte av klubbene fikk store vanskeligheter med å skaffe folk og kunstnere til å gjennomføre arbeidet. Noen, herunder vår klubb, ble derfor sterkt belastet med å skaffe kunstnere til Ullersmo annenhver søndag gjennom hele vinterhalvåret. Dette ble klubbens første fellesoppdrag som vi administrerte. Vi var som medlemmer i nystartet klubb entusiastiske og fulle av pågangsmot for å gjennomføre distriktsguvernørens ønske. Hele klubben sluttet lojalt opp om prosjektet og møtte mannsterke frem til underholdningsaftener. Det var aldri vanskelig å finne sjåførere til de kunstnere som brukte sin eneste fridag i uken sammen med oss.

Blant de mange kunstnere som entusiastiske møtte opp, vil vi spesielt nevne Henki Kolstad, Wenche Foss, Willy Hoel, Ole Paus med Kjell Karlsens Orkester. "Rosinen i pølsen" var besøket av Josephine Baker mens hun hadde et engasjement på Mauriske Hall i Oslo. Hennes opptreden på Ullersmo landsfengsel ble en opplevelse for alle som var til stede fra klubben, kanskje i særdeleshet for vår charterpresident. Hun kunne fortelle oss at hun hadde synske evner og grep Karlsen i hånden (høyre hånd) og fortalte at denne mannen var gift og levde i et lykkelig ekteskap. De som sto rundt kunne ikke unngå å legge merke til at hun holdt særdeles godt rundt Eivinds giftering da hun spådde ham.

Samtlige kunstnere som optrådte på Ullersmo nektet å motta honorar for sin opptreden. Klubben hadde for øvrig heller intet budsjett for honorar. Vi som sto for arrangementene fikk imidlertid en spesialopplevelse. En gang i året arrangerte nemlig de innsatte en kabaret hvor de fikk anledning til å vise for sine evner - utover det å overtrent straffeloven. Vi ble hvert år invitert til denne aftenen.

Arbeidet ble på behørig rotary-måte avsluttet ved at oppdraget ble overtatt av kirken og fengselspresten.

Handicamp

Handicamp er en sommerleir for fysisk funksjonshemmede og funksjonsfriske ungdommer fra 18 til 28 år. De funksjonshemmede følges hver av en funksjonsfrisk person som har som oppgave å assistere sin venn under reise og opphold i Norge. Leiren som er gratis deltakerne, er åpen for utenlandsk og norsk ungdom. Hovedhensikten med leiren er å integrere de funksjonshemmede og ikke-funksjonshemmede ungdom gjennom sport og andre aktiviteter, å bygge internasjonal vennskap og forståelse, og å lære deltagerne om Norge og norsk kultur.

Leiren er meget populær og arrangeres ved Haraldvangen i Hurdal annethvert år i juli. Alle rotaryklubbene i Norge bidrar til finansiering av leiren ved at en fast del av medlemsbetalingen går til Handicamp. Ifm første leir som ble arrangert i 1976 tok Eivind Karlsen initiativ til at klubben vår burde markere seg mer aktivt. Dette ble starten på et engasjement som klubben har fulgt opp siden, bla ved tilstedeværelse under forskjellige aktiviteter og ved å forære deltakerne en flott kake.

Handicamp i Hurdal

*Det tradisjonelle kostyme-
karnevalet i full gang.*

*Vår klubbs tradisjonelle
bløtkake dekorert med
rotaryemblem og
Handicamp -94*

Ludoturneringen

I vårsemesteret 1979 ble det gjennomført et ”intelligent” tiltak i klubbens regi, nemlig en Ludo-turnering, en slags ambulerende Ludo-festival. Turneringen ble gjennomført etter vel gjennomtenkte og strenge regler, en kombinasjon mellom cup- og serieomganger. Spilleomgangene foregikk hjemme hos hverandre hvor de alvorlige spilleomgangene skjedde i en lun og hjemlig atmosfære hvor mat og drikke var tilgjengelig for utøverne. Spenningen økte etter hvert som turneringen gikk inn i de avgjørende sluttspillene. I A-puljen ble det to familievinnere: Reidun og Harald Ellingsrud og Kari og Kaare Pettersen.

Vedprosjektet 1982-83

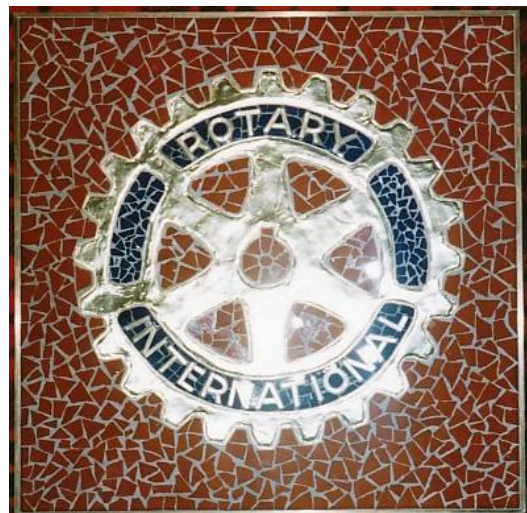
Klubben var involvert i et Health, Hunger and Humanity (3-H) prosjekt som måtte finansieres. Løsningen ble etablering av et dugnadsprosjekt med produksjon og salg av ved. Hos bonde Johnny Aamodt fikk vi gratis felle løvtrær som likevel skulle bort i forbindelse med uttynning. Han hjalp også til med traktor når det var nødvendig.

Dugnadsånden var upåklagelig, og i løpet av få uker ble det produsert flere store stabler vedkubber som var saget i 30 cm lengde og kløvd for å tørke raskere. Stablene ble dekket til, og etter tørke over sommeren, ble veden fylt i strisekker som vi fikk fra Felleskjøpet. Resultatet ble et hundretalls sekker med fin tørr bjerke- og ospeved, som ble solgt for 30 kroner pr sekk, dels til klubbens medlemmer og dels fra ”stand” på Skedsmokorset.

Like viktig som de mer enn 3000 kronene som prosjektet innbrakte, var den sosiale delen. For de av klubbens medlemmer som var relativt ferske i klubben, ble dette en fantastisk anledning til å lære eldre klubbkamerater bedre å kjenne.

Kultursirklene 83

I vårsemesteret 1983 ble det utviklet et lite internt kulturprosjekt som ble kalt ”Kultursirklene 83”. Formålet var å bli bedre kjent med hverandre, styrke vennskap og forsterke fellesskapet. Ideen var at klubbens medlemmer med damer skulle deles opp i 10 kultursirkler. Oppgaven for den enkelte sirkel var at etter eget valg skulle det skapes et ”kulturprosjekt” som skulle presenteres på et senere klubbmøte. Under denne presentasjonen ble det avdekket stor kreativitet fra de enkelte sirklene. Det var presentasjon av alt fra tegninger, malerier, mosaikkarbeider, håndarbeide, deklamering, fremføring av egne sangtekster, med mere.

Som et eksempel vises bilde av et rotaryemblem utført i mosaikk laget av Turid og Roald Woldseth, Karin og Nils Andersen og Marit og Gunnar Skovli.

Geoparken

Bakgrunn

I forbindelse med landskapspleie etter at all sand var tatt ut av sanddeponiet ved Berger, kontaktet Skedsmo kommunale Sandforretning professor Steinar Skjeseth ved Ås Landbrukshøgskole for å søke råd. Han registrerte et interessant grunnfjellparti, som etter uttak av sand var blitt avdekket. Videre registrerte han flere forskjellige steiner som isen for 10000 år siden hadde brakt med seg fra Gudbrandsdalsfjøret. Han fant funnene så interessante at han foreslo å lage Norges første geologiske park.

Det ble utarbeidet skisser og rammeplan for demonstrasjonsfeltet, som ble godkjent av styret i Sandforretningen 27. august 1982. Det ble opprettet et arbeidsutvalg med vårt klubbmedlem, overingeniør Rolf Lie Kaaten, som formann. Klubben vår påtok seg dugnadsarbeid for å få rensset fjellet, og få parken i stand. Det ble satt opp informasjonstavler, gravd brønn og støpt demonstrasjonsbenk med navneskilt på steinarter som ble funnet i sandtaket.

Åpning av Geoparken 24 august 1985. Professor Steinar Skjeseth forteller på en enkel og lettfattelig måte hvordan kretskløpet mellom nedbrytning og oppbygging har foregått i mesteparten av jordas 4,5 milliarder år lange historie.

Professor Steinar Skjeseth under åpningen av Geoparken.

Renovering og gjenåpning

Selv om Skedsmokorset Rotary Klubb med sine årlige dugnader vedlikeholdt parken godt, ble den til tider påført så store skader at det etter en tid ble nødvendig med en større renovering. Med økonomisk støtte fra kommunen og fylket ble det satt i gang inngjerding av området. Det ble satt opp en tørrmur av rullestein og et nettinggjerde med porter. Nye infotavler ble laget. Selv med betydelig dugnadsarbeid og økonomisk støtte, ble det en total investering på ca. kr. 750 000.

En av mange Geoparken dugnadsgjenger fra klubben.

Fra gjenåpningen av Geoparken 29 mai 1999. Over til venstre Rolf Kaaten som helt fra starten var en av ildsjelene i arbeidet med parken. Over til høyre fru Skjeseth foran relieffet av sin mann, professor Steinar Skjeseth. Relieffet er laget av kunstneren Nils Aas.

Olav Romundstad som overtok som "sjef" for Geoparken da Rolf ble syk, ønsker velkommen til gjenåpningen

Står man ved inngangsporten til Geoparken og ser mot det blottlagte fjellet med sine fine marmoreringer i svart og lyst fjell, så er dette restene av et urfjell, Det baltiske skjold, som man antar var flere tusen meter høyt. Urfjellet er aldersbestemt til ca. 1 milliard år. På øverste platå av parken finner man de tidligere omtalte store flyttesteiner som har kommet med isen fra siste istid fra Gudbrandsdals-området.

Geoparken er i dag en "levende" park med stort besøk av barnehager, skoleklasser, foreninger og enkeltpersoner som er interessert i geologi.

Latviaprojektene

Latviaprojekt 1994

Hensikten med prosjektet var å gi et lite bidrag til demokratibyggning i Latvia etter Sovjetunionens oppløsning. Tolv latviere i ledende stillinger innen seks ulike fagområder ble invitert til et fire ukers studieopphold i Norge. Vi ønsket å gi et lite innblikk i hvordan det norske demokratiet fungerer innenfor de fagområdene de enkelte deltagerne representerte.

Lars Lohne og Per Gudmundsen tar imot deltagerne fra Latvia

Det ble lagt opp til studieprogram for fagområdene offentlige helsetjenester, miljø- og naturvern, justisvesen, kommunal forvaltning, og for massemedia og skoleadministrasjon.

Prosjektet var et samarbeid mellom seks av klubbene på Nedre Romerike – Lillestrøm RK, Sagdalen RK, Strømmen RK, Lørenskog Vest RK, Nittedal RK og Skedsmokorset RK. Prosjektet ble ledet av en styringsgruppe med Nils Holme fra Lillestrøm RK som leder, og med Per Aag og Per Gudmundsen som medlemmer fra vår klubb. Man fikk meget gode tilbakemeldinger på prosjektet. Det var lærerikt og givende og ga varige forbindelser til Norge. Etter hjemkomsten til Latvia, tok en av deltagerne, Janis Bertulis, initiativ til opprettelsen av Valmiera Rotary Klubb.

Latviaprojektet 96-97

Basert på de gode erfaringene med prosjektet i 1994, ble det allerede i 1995 påbegynt planlegging av et nytt tilsvarende prosjekt. Denne gang var det rotaryklubbene Lillestrøm,

Sagdalen, Nittedal, Skedsmo Nord og Skedsmokorset som deltok i prosjektet. Finansieringen ble problematisk og prosjektet måtte utsettes. Men med støtte fra tiltaksfondet og fra Utenriksdepartementet, ble det besluttet å gjennomføre prosjektet i 1997. Vi fikk stor hjelp av Valmiera RK. Kjell Nilsen fra Nittedal RK og Per Gudmundsen fra klubben vår reiste til Valmiera i desember 96 for å intervju og velge ut deltagere.

Prosjektet ble gjennomført i tidsrommet 1-21 juni 1997. Det deltok 10 latviere i ledende stillinger fra fem forskjellige profesjoner – kommunal forvaltning, miljø- og naturvern, massemedia, justisvesen og skoleadministrasjon. Programmet omfattet tre deler:

- Et fellesprogram som omfattet forelesninger om Norges konstitusjon ved Universitetet i Oslo, besøk på Stortinget og Europaprogrammet, weekend tur til Vestlandet, samt velkomst- og avslutningsarrangementer
- Fem ulike studieprogrammer tilrettelagt for de fem angjeldende fagområdene
- Sosialt samvær, omvisninger, osv – tilrettelagt av vertsfamiliene.

Fellesprogrammet 2-3 juni startet med et plenumsmøte på det Juridiske Fakultet ved Universitetet i Oslo. De ble tatt imot av vår fremste statsrettslærde og fikk en kort innføring i den norske rettsstats grunnprinsipper, parlamentarismen og maktfordelingsprinsippet. Andre dag gikk turen til Stortinget hvor gruppen ble tatt imot av stortingsrepresentant Eva Finstad. Det ble omvisning og redegjørelse om vår lovgivende makts trekammersystem – lagting, odelsting og storting – som senere er endret.

Dagene 4-20 juni ble viet meget omfattende studieprogrammer for de enkelte faggruppene, bare avbrutt av sosial aktivitet og helgeturen til Vestlandet 13-15 juni. Som eksempel kan nevnes programmet for den juridiske gruppen:

- 5 juni - Oslo tinghus - redegjort for den dømmende makt og domstolenes virke, med foredrag av lagdommer Hans Petter Lundgaard, og omvisning i Oslo byrett ved byrettsdommer Kåre Røkkum, Eidsivating lagmannsrett og Høyesterett av Høyesterettsjustitiarius Erling Sandene
- 9 juni - høyesterettsadvokat Hans Stenberg-Nilsen ga en innføring i den praktiserende advokats rolle, deretter et besøk med foredrag i Den Norske Advokatforening
- 11 juni – påtalemyndighetens og politiets rolle i rettsstaten med oppstart med besøk på Politihøgskolen i Oslo, deretter hos statsadvokatene i Oslo, og hos Riksadvokaten
- Ekskursjon på Oslo politikammer den 16. juni med deltakelse av Politimesteren hvoretter politiinspektør Arne Huse, den gang leder for kriminalpolitisen, redegjorde for politisamarbeidet over landegrensene
- Etter ønske fra deltakerne ble det den 18. juni redegjort for fengselsvesenet, med besøk og foredrag i Justisdepartementet og fengselsstyret, og besøk i Oslo kretsfengsel. Dagen etter ble Ullersmo landsfengsel og Krogsrud arbeidsleir besøkt.
- Til slutt, den 20. juni, ble deltakerne tatt imot hos Kriminalomsorgen i Frihet med foredrag om denne funksjonen.

All tilbakemeldingene tydet på at gjennomføringen av prosjektet var meget vellykket og svarte til forventningene. Prosjektet krevde imidlertid en betydelig ressursinnsats, spesielt med tanke på alle de studieområdene det omfattet.

De latviske deltagerne i 1997 bidro med sang under avslutningen på Huseby gård.

PC-prosjektet

Med klubbens aktive delaktighet i prosjekter rettet mot Latvia, og spesielt vår kontakt med Valmiera Rotary Klubb, hadde vi god kunnskap om hva slags hjelp som var viktig. På denne bakgrunn ble det i samarbeid med Lillestrøm RK, satt i gang et prosjekt med å anskaffe PC-er til en skole i Valmiera.

Klubbene hadde ikke tilstrekkelig med midler til kjøp av nytt materiell, men det lyktes å skaffe tilveie et førtitalls avhendede PC-er med tilhørende skjermer. De hadde små harddisker, var uten diskettstasjon og egnet seg derfor ikke til skolebruk slik de var. Brukte harddisker av tilstrekkelig størrelse var det vanskelig å få tak i. Det ble derfor nødvendig å anskaffe en del nye. Brukte diskettstasjoner fikk vi imidlertid gratis fra samme firma som ga oss PC-ene. Forsvarets Logistikkorganisasjon, på Kjeller stilte velvilligst et lokale til disposisjon, hvor vi kunne oppbevare PC'er og utstyr, og drive dugnadsarbeide med utskifting av harddisker og montering av diskettstasjoner.

Få av deltagerne hadde "skrudd" på en PC tidligere, men under kyndig veiledning gikk arbeidet over all forventning. Etter oppgraderingen ble hver enkelt PC startet opp og testet, slik at alt var klart for innlegging av programvare, noe skolen i Valmiera, etter avtale, selv skulle stå for.

Pakking og forsendelse av 32 PC'er med skjermer var en stor utfordring, ikke minst kostnadmessig. Her fikk vi imidlertid utrolig god hjelp av et større norsk firma med forretninger i Latvia. De sørget for transport og leveranse direkte til skolen i Valmiera.

Vi har fått takkebrev og bilder som viser PC-ene i bruk. Samarbeidet med Lillestrøm RK var utmerket. Vi hadde mye moro underveis - alt i alt et meget vellykket prosjekt.

Over: PC-ene klare på datarommet ved Valmiera Viesturs Secondary School.

"Ildsjelene" i PC-prosjektet foreviget på Romerike et sted.

Legebesøk

Som en følge av at klubben over flere år har utviklet gode kontakter med Valmiera RK i Latvia, ble det våren 2004 arrangert slik at to leger fra Valmiera fikk hospitere i fire uker ved Ullevål sykehus, Akershus Universitetssykehus (AHUS) og Rikshospitalet. De fikk også begge være med Luftambulansen på oppdrag til Vestlandet. Det ble et meget givende opphold for de to legene. Prosjektet ble ellers støttet av Distriktet.

SOS-barnebyer

Sent 2005 ble klubben kjent med at Frivillige for SOS-barnebyer i Norge var engasjert i å bygge en SOS-barneby i Valmiera. Av 12 hus skulle tre hus finansieres ved innsamlinger i Skedsmo, Bærum og Sandefjord, og husene skulle ha navn etter kommunene. Klubbens internasjonale komité tok kontakt med Akershus-avdelingen av SOS-barnebyer for å høre hva Rotary eventuelt kunne bidra med. Primært ønsket de seg en minibuss for å kunne transportere barna til forskjellige aktiviteter i lokalsamfunnet. Vi tok kontakt med klubbene i de tre kommunene og fikk i tillegg til vår egen klubb, også med Lillestrøm RK, Strømmen RK, Skaugum RK og Nesbru RK. Valmiera Rotary Klubb var hjemmeklubb for å søke Matching Grants fra Rotary Foundation (RF). Med bidrag fra RF og Tiltaksfondene i distrikt 2260, 2290 og 2310, skaffet vi til veie i underkant NOK 250.000 - nok til å finansiere innkjøp av en minibuss til barnebyen.

SOS-barnebyer Valmiera

Med overskuddet fra Nyttårskonserten med Sølvguttene i 2008, finansierte vi sammen med Skedsmo Nord RK også et flott elektrisk piano. Videre betalte klubben for en PC med stor

skjerm til barnebyen. Skolebarn fra Skedsmo bidro ellers sterkt til å fullfinansiere Skedsmohuset.

Barnebyen i Valmiera ble høytidlig åpnet i august 2007. De skandinaviske ambassadene var representert. I tillegg var distriktslederne fra Norgesavdelingen av SOS-barnebyer, samt to skolebarn fra Skedsmo, tilstede. Magne Aandahl fra vår klubb, representerte Rotary ved åpningen. Åpningen ble ellers gitt god pressedekning.

Magne og Gerd Aandahl ifm overlevering av minibuss til SOS-barnebyer Valmiera.

Miljø- og klimaprojekter

Miljø – en sak for Rotary

Skedsmokorset RK satte miljø på dagsordenen allerede i 1988 – 1989 under Tor Ivar Hansens presidenttid. Klubben oppnevnte en egen ”Miljøkomite” bestående av Cornelis Smits, Eivind Karlsen (leder) og Magne Yndestad. Etter et halvt års arbeid arrangerte miljøkomiteen/klubben et Intercity-møte på Skedsmo samfunnshus den 12. april 1989. Konferansens tema ”**Det gjelder livet**” tok utgangspunkt i FN’s *Brundtland-rapport* og filmen *Vår felles fremtid*. Hovedforedragsholderne var fra Miljøverndepartementet og Fellesorganisasjonen for miljø og utvikling. Klubbens egen Cornelis hadde også et meget godt og tankevekkende foredrag. Cornelis ble for øvrig kjent både i Miljødepartementet og over hele Romerike for sitt glødende og saklige miljøengasjement. Han mottok også en hederspris for dette arbeidet.

Et av målene til klubben var å føre miljøsakene helt til topps i Rotary International (RI), slik at man derfra kunne initiere et verdensomspennende engasjement. Det ble utarbeidet et eget forslag som ble overrakt Asbjørn Austvik via vår distriktsguvernør. Austvik var medlem av RI sitt styre og forela vårt forslag for RI. Forslaget ble tilsynelatende godt mottatt og RI-president Paulo V.C. Costa inviterte Cornelis som var klubbens president i året 1989-1990, til å holde et innlegg på RI sin store vannkonferanse i Amsterdam i mai 1990.

November samme år ble det holdt en stor CEEMA konferanse i Oslo hvor ett av hovedtemaene var: ***Rotary and the Environment.***

På grunn av klubbens store miljøengasjement ble Magne Yndestad som da var president, invitert til å holde et foredrag i Oslo Rådhus. Tittelen på foredraget var "Rotarians and the Environment – a realistic Approach". Ideen bak foredraget var at dersom alle klubber satte miljø på dagsordenen og fikk flerparten av verdens 1,2 mill. rotarianere interessert i saken, ville Rotary kunne bli en sentral aktør innen miljøsakene. Selv om foredraget førte til stor interesse og ble kopiert opp i flere hundre eksemplarer, forsvant miljøsakene gradvis fra Rotary sin agenda. Men Skedsmokorset RK sådde et frø. Og et frø kan ligge lenge inaktivt, for så å spire igjen når tiden og forholdene ligger til rette for det.

Klimagruppen Nedre Romerike

Klubben vår opprettet i 2008 en egen Klimagruppe med formål å arbeide med holdningsskapende tiltak innad i Rotary og i lokalsamfunnet, igangsette lokale klimarelaterte prosjekter, og arbeide for at Rotary International igangsetter større klimaprojekter. Henry Kjell Johansen ble gruppens leder. For å nå målene måtte flere klubber med. Første utvidelse var Skedsmo Nord RK, deretter ble Klimagruppen Nedre Romerike dannet som en arbeidsgruppe under Assisterende Guvernør i Område G med åtte klubber forsterket med Sørumsand RK. Første møte ble holdt i januar 2009, der samme målsetning og leder ble valgt. Gruppen er fortsatt meget aktiv med ca ti møter pr år og med 16 medlemmer fra syv aktive klubber. Status i jubileumsåret er:

Klimakonferansen "Kan Nedre Romerike bli ledende i klimavennlig utvikling?" ble arrangert i Skedsmo Samfunnshus 13 oktober 2009. Ni faglige foredrag og en paneldiskusjon med ordførerne fra Skedsmo, Lørenskog, Nittedal og Sørum ga de ca 200 tilhørere en god oversikt over de lokale utfordringene innen energi-effektivisering, fornybar energi og reduksjon av utslipp fra transport. Konferansen ble meget vellykket og bra omtalt i lokale medier og i Rotary Norden. Den ga også et godt overskudd som brukes til andre klimaprojekter.

Henry Kjell Johansen leder Klimakonferansen arrangert av 7 rotaryklubber, Akershus Energi, Kunnskapsbyen Lillestrøm og fire kommuner på Nedre Romerike

Som oppfølging planlegges et seminar om energieffektive boområder.

Grønt Flagg-prosjektet består av holdningsskapende miljø/klimaprosjekter som gjennomføres i fire pilotskoler i Skedsmo, Sørums og Lørenskog. Torbjørn Faller og Anne Soltveit fra vår klubb har lagt ned et stort arbeid med å etablere samarbeid med fagmiljøer til støtte for skoleprosjekter og gode undervisningsopplegg. Etter gjennomført seks måneders program kan skolene søke om å få Grønt Flagg som symbol og bevis på at de har gjennomført et miljø/klimaprojekt godkjent gjennom en internasjonal kvalifiseringsordning. Vår klubb har også gitt bidrag til Åsenhagen skole som har høstet mye ros for et imponerende opplegg. Overrekkelse av flagg og presentasjon for kommunen og pressen vil skje 28 oktober 2010. Videre planer er å medvirke til at kommunene lar alle skolene på Nedre Romerike gjennomføre Grønt Flagg-prosjekter.

Prosjektet Solcellestrøm til fattige landsbyer gjennomføres i samarbeid med Kirkens Nødhjelp som har lang erfaring med tilsvarende prosjekter. Prosjektet skal gi solcellestrøm til ca 50 husholdninger. Familiene får lys for studier, kveldsarbeid og bedre velferd. Erfaringer viser bl.a. til bedre utdanning, økt levestandard og betydelig helsegevinst ved at parafinlampene forsvinner. Det gir også en miljø- og klimagevinst. ”Barfot-ingeniører” (vanlige landsbyboere, mange av dem kvinner) utdannes for å gjøre landsbyen selvhjulpent med installasjon og vedlikehold. En landsby i Rwanda er valgt og en rotaryklubb i Kigali vil følge opp lokalt. Prosjektet finansieres med \$30000 fra Rotary og \$6000 fra klubbene. Avtaler er laget og prosjektet gjennomføres i 2010-11.

Økt klimaengasjement innen Rotary er også en målsetning for Klimagruppen. Det gjøres ved å informere Distrikt 2260, publisere resultater i diverse rotaryorgan, og delta på House of Friendship under Distriktskonferanser og Rotary Institute i 2010.

Kirkekonserter

Kirkekonsert 1977-78

Rotaryåret 1977/78 var sterkt preget av distriktsguvernøren, speidersjef Odd Hopp. I 50-årsberetningen for rotarydistriktet er han bl.a. beskrevet slik: ”Han er kort og frisk i replikken, bærer guvernørkjedet med bravur over sitt varmt bankende hjerte med en rikdom av morsomme historier som sterkt inspirerte våre lattermuskler”.

Daværende president i vår klubb, Thorleif Fløgstad, forsøkte å trekke med guvernør Odd sine tanker inn i det lokale rotaryåret. På den tiden var tradisjonen at presidenten hadde et motto eller ledertråd for året, og som man håpet kunne inspirere til rotaryarbeid og rotaryholdninger med utgangspunkt i den gjeldende og faste rotaryfilosofi. Året var preget av kulturelle innslag og immaterielle foredrag. Hovedsaken som klubben etter presidentens sin ide arbeidet med, var en kirkekonsert.

Blant sine profesjonelle klienter, hadde Thorleif støtrelser som operasangerinnen Åse Normo Løvberg og musikkprofessor Annfinn Øyen. Begge ble grepet av ideen og stilte seg velvillig til disposisjon for å medvirke til kirkekonserten. Åse Normo Løvberg sitt repertoar var ganske omfattende fra hennes opptredener på Stockholmsoperaen og på La Chala. Konserten bar sitt

preg av dette, dog således at hun også trakk inn musikkstykker fra vår egen lokale musikkfauna. Professor Øyen fulgte beredvillig opp som akkompagnatør og også som solist. I tillegg til disse hadde vi gleden av deltagelse fra Halvor og Paula Bjørneby sin datter, som spilte fløyte.

Konserten ble markedsført etter entusiastisk arbeid fra hele klubben. Våre medlemmer reiste på besøk til naboklubbene og reklamerte. Det største bidraget kom dog fra Nils Andersen, daværende leder for trykkeriet PM Bye & Snorre. Han trykket opp flere hundre plakater med bilde av Åse Normo Løvberg. Plakatene ble satt opp på nær hver eneste telefonstolpe i nærmiljøet samt offentlige kontorer, foretninger og andre steder folk samlet seg.

Dagen for konserten opprant med stor tilstrømming til kirken. Det kunne nesten sammenlignes med 17. mai og julaften til sammen. Inntektene fra konserten beløp seg til vel 30.000 kroner. Klubben vedtok at beløpet skulle benyttes som grunnlag for vårt fond til samfunnsnyttige formål. I denne forbindelse er det verdt å merke seg at våre kunstnere nektet å motta honorar for sin medvirkning.

EPILOG: Blant våre medlemmer hadde vi den gang ildsjelen Rolf Lie Kaaten. Som leder for kirkens orgelkomite, benyttet han anledningen til å engasjere professor Øyen som konsulent for det arbeide som resulterte i nytt kirkeorgel for Skedsmo kirke.

Nyttårskonsert med Sølvguttene i Skedsmo kirke

I samarbeid med Skedsmo Nord RK ble det i rotaryåret 2007-08 tatt initiativ til nyttårskonsert med *Sølvguttene* i Skedsmo kirke. Første konsert ble arrangert 13 jan 08. Interessen for konserten var meget stor og kirken var mer enn full. Arrangementet ble gjentatt i januar 2009 og 2010, og er også planlagt videreført neste år.

Konsertene har gitt relativt store overskudd som er blitt brukt på prosjekter, bla til slutføring av Latviaprojektet SOS barnebyer, og de siste to årene på Sansehageprosjektet ved Skedsmotun bo- og behandlingssenter. Kirkekonsertene har fått god omtale i Romerike Blad.

Skedsmotun bo- og behandlingssenter

Hyggekveld på Skedsmotun

Skedsmo Nord og Skedsmokorset rotaryklubber startet for noen år siden med et prosjekt som vi kaller ”Hyggekveld på Skedsmotun”. En gang i året inviteres beboerne på Skedsmotun til en enkel sammenkomst med hyggelig samvær. Det serveres ost med tilbehør samt rødvin og annet passende drikke. Til arrangementene har vi flere ganger hatt besøk av Den norske studentersangforening sitt veterankor som har bidratt med gamle, kjente viser av blant andre Bellman og Evert Taube. Dessuten har gjestene selv deltatt med allsang akkompagnert av egne musikanter fra klubbene. Hyggekvelden har blitt en meget trivelig årlig tradisjon.

Prosjekt Sansenhagen ved Skedsmotun

En sansenhagen er et område som er tilrettelagt for personer med demens, og er avskjermet med gjerde, porter og busker slik at den demensrammede kan gå i hagen på egen hånd, til tross for orienteringsproblemer. Stien er utformet slik at man kommer tilbake til utgangspunktet.

Anlegget bygges opp med gammelmodige elementer som benker, lysthus, vannpumpe og stakittgjerde. Hagen har et tett flor av trær og fargerike duftende planter gjennom hele sesongen. Hit kan demensrammede med følge komme og ha gode øyeblikk sammen. Hagen skal gi gode sanseopplevelser og kanskje vekke til live gamle minner fra barndommens hage.

Skedsmokorset RK og Skedsmo Nord RK samarbeider om prosjektet, og Skedsmo Hagelag sammen med en avdelingsleder fra Skedsmotun utgjør prosjektgruppen.

Arbeidet med den grunnleggende infrastrukturen er utført av innleid fagpersonell, men ut over dette gjøres alt arbeid på frivillig basis av rotarianere som har lagt ned en stor innsats under kyndig ledelse av Herman Stabell. Sansenhagen ble delvis tatt i bruk i juli 2010, mens den formelle åpningen av Sansenhagen nok vil skje etter at blomstringen er i gang våren 2011.

Sansenhagen slik det så ut før arbeidet tok til høsten 2008

"Primus motor" for Sansenhagen, Herman Stabell, i arbeid med beplantning høsten 2009.

Rotarianere i full sving med beplantning august 2010 under "overoppsyn" av Charterpresidenten.

Slik så Sansehagen ut 10 september 2010

Tannklinikk - Kottivakkam Dental Care Project

Forhistorie

Et av medlemmene i Lørenskog RK, Nayeem Syeed, er tannlege fra India. Han stilte hus og tomt til rådighet for en tannklinikk på sitt hjemsted, Kottivakkam som ligger i utkanten av Chennai. I dette området bor det mange fattige mennesker. Området har også flere skoler og institusjoner for fattige og hjemløse barn, drevet av Røde Kors og andre veldedige organisasjoner. Verken den voksne fattige befolkningen eller skoler/institusjoner har tilgang til tannlegehjelp. Det var derfor et skrikende behov for slik hjelp.

Prosjektet og fremdrift

Lørenskog RK tok initiativ til et *Matching Grant* prosjekt med det formål å etablere og drive en tannklinikk blant de fattigste i området rundt Kottivakkam. Det ble først etablert kontakt med den lokale rotaryklubben i India, Rotary Club of Guindy. Deretter ble flere klubber fra område G, deriblant Skedsmokorset RK, invitert til et konstituerende møte den 7. oktober 1999. Fra klubben vår deltok Past-guvernør Per Gudmundsen, Per Aag og Magne Yndestad.

Møtet besluttet at prosjektet skulle organiseres med en Styringsgruppe og tre komiteer. Magne Yndestad ble valgt som leder av fagkomiteen som skulle ha alt faglig ansvar i forbindelse med innkjøp av utstyr og etablering av en moderne klinikk. Fagkomiteen bestod forøvrig, i tillegg til leder, av fire tannleger med Per Aag fra vår klubb som en av dem.

Arbeidet startet umiddelbart. I løpet av år 2000 hadde vi fått en samlet oversikt over alt utstyr som var nødvendig for etablering av en stasjonær og en mobil klinikk. Vi gikk så gjennom utstyr som var donert av Norsk Dental Depot, og innhentet tilbud fra flere land på manglende

utstyr, m.m. - hele tiden innen klart fastlagte økonomiske rammer. Underveis rapporterte leder fremdriften til Styringsgruppen som videreformidlet informasjonen til R.I.

Den 6. april 2001 åpnet klinikken og den første tannlegen var Kjell Kojan fra Sagdalen RK.

Siden oppstarten har rundt 78000 personer fått behandling, hvorav rundt 75 % har vært skolebarn. Klinikken baserer seg på "Rotary Volunteers" som får reise og opphold dekket av RI, men arbeider uten lønn. Det har vært kontinuerlig drift siden oppstarten. I en periode hvor RI slet økonomisk, sponset flere rotaryklubber og Støtteforeningen for tannklinikken de frivillige tannlegene slik at ikke driften skulle stoppe opp. Totalt har 79 "Rotary Volunteers" gjort tjeneste siden oppstarten.

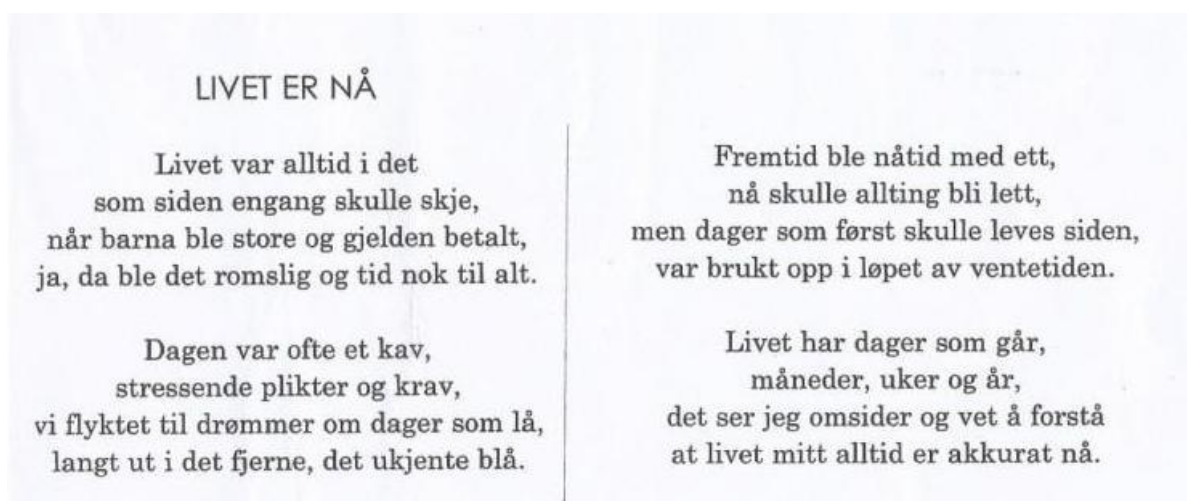
Tannlegeprosjektet er et godt eksempel på et samarbeidsprosjekt der Skedsmokorset RK har deltatt aktivt, men hvor andre rotaryklubber (i dette tilfelle Lørenskog RK) har hatt idè og hovedansvar.

Bokprosjektet "Livet er nå" – dikt i utvalg av Kaare Willy Pettersen

Kaare Pettersen som nå dessverre er gått bort, hadde "engasjement" som sitt motto – å vise engasjement og delta i stedet for bare å være tilskuer. Men ut over det å engasjere seg, tok Kaare Pettersen seg også tid til å skrive, og han gledet i mange år sin omgangskrets og sine mange venner med diktene sine. Det ble etter hvert hundrevis av dikt med betraktninger over livet. Han hadde lenge hatt planer om å utgi de i bokform. Klubben mente at vi kunne bidra og vedtok å bistå Kaare med utgivelsen som kom i 2002.

Flere av klubbens medlemmer var engasjert i det opprinnelige arbeidet og andre i den videre oppfølging med å få solgt diktsamlingen. Den grafisk kunstneriske delen av boka sto Aslaug Høye for. Ellers har Ulf Blindheim, Gunnar Skovli og senere Tore Hammervold bidratt, som også presidenten de to årene 2000-02, Trond Hagen.

Bokens tittel, "Livet er nå", ga seg selv og mellom permene ble det plass til ikke mindre enn 135 dikt. Dikt fra hverdagen, dikt om kjærlighet, nærhet, lengsel, savn, dikt fra hendelser, tildragelser, opplevelser vi alle kjenner, men som vi i vår prosaverden ikke stopper opp og reflekterer noe mer over.

Klubbens utvikling

Første kvinnelige medlemmer

Klubbens president 1999-2000, Tore Hammervold, hadde som sitt motto – ”Alt kan forbedres”. Etter flere års modning fikk han tatt opp de første kvinnene i klubben – hele fem kvinner blant de 13 nye medlemmer som ble tatt opp i klubben dette året. Kvinnelige medlemmer er blitt en stor berikelse for klubbens utvikling.

Tore flankert av to av de nye kvinnelige medlemmene – Linda Wilhelmsen og Aslaug Høye.

Organisasjonsendring Rotary

Rotaryåret 2007-08 ble et svært aktivt år med etablering av ny organisasjon, nye, store prosjekter og aktiviteter i tillegg til åpne arrangementer. Det var derfor ekstra hyggelig at vår innsats ble berømmet på Distriktskonferansen i september 2008 med Verdenspresidentens *Presidential Citation Award*.

Det ble innført en ny organisasjonsstruktur tilpasset Distriktets nye modell med tilhørende vedtekter, mandater for de nye komiteene og planleggingsdokumenter for komiteer og klubben. Lederne for komiteene ble representert i Styret. Med registreringen av klubben i Brønnøysundregisteret ble et fast årsmøte innført. Regnskapssystemet ble endret slik at vi skiller mellom driftsbudsjett og prosjektbudsjetter. Det ble videre opprettet en nettportal for klubben med åpen informasjon, og med arkiv og matrikkel for medlemmene. Arbeidet ble fullført i påfølgende presidentperiode.

RYLA – Rotary Youth Leadership Award

RYLA er et lederkurs for ungdom mellom 19 og 24 år som vårt rotarydistrikt arrangerer hvert år og som går på ”omgang” å arrangere i Akershus eller Østfold. For de siste to årene er arrangementet lagt til Fredriksten festning i Halden og går normalt av stabelen tidlig i mars hvert år. Målsettingen med RYLA er å:

- understreke Rotarys interesse og engasjement for de unge
- oppmuntre og hjelpe utvalgte ungdomsledere og potensielle framtidige ledere ved å gi dem praktisk erfaring i ansvarlig og effektiv ledelse
- oppmuntre og styrke ung ledelse av unge mennesker
- å gi anerkjennelse til de unge som tjener lokalmiljøene som ungdomsledere

Klubben har i en årrekke hatt RYLA som fast ordning der vi betaler reise og opphold for en deltager fra vårt nærområde. Vi har lagt vekt på å finne velegnede kandidater. Fra de ungdommene vi har vært sponsor for, har det kommet meget positive tilbakemeldinger.

GSE – Group Study Exchange

Rotary arrangerer årlig et 4-6 ukers utvekslingsstudie der bla vårt rotarydistrikt utveksler en gruppe yrkesaktive ikke-rotarianere med en tilsvarende gruppe fra et distrikt i besøkslandet. Hensikten med studieturen er å studere kultur-, samfunns- og yrkesliv i besøkslandet.

Gruppen på fire som distriktet sender ut, har alle ulike yrkesbakgrunner og er mellom 25 og 40 år. Opp gjennom klubbens historie har klubben bare i begrenset grad engasjert seg i GSE. De senere årene har man imidlertid hatt regelmessig besøk av GSE-grupper, bla i 2006 og i 2008. I 2009 var vi heldige å få med en representant anbefalt av vår klubb for besøk distrikt 6450 Chicago i USA.

Vennskapsklubber

Det ble ved etableringen av vår rotaryklubb også arbeidet med spørsmålet med å etablere kontakt med en vennskapsklubb. I første omgang førte ikke dette initiativet til noe resultat.

Skedsmo kommune og Allingsås kommune i Sverige har imidlertid lenge vært vennskapskommuner. På denne bakgrunn mottok vi en henvendelse fra presidenten i Allingsås Rotary Klubb i 1983 da Nils Andersen var president i vår klubb. Henvendelsen resulterte i en særdeles interessant kontakt med en gjensidig besøksordning som igjen førte til gjensidige invitasjoner til klubbenes større begivenheter. Flere av våre medlemmer deltok i flere festlige sammenheng med Allingsåsklubben både i Allingsås og hos oss, bla da Allingsås RK feiret sitt 10-årsjubileum i 1985.

Etter en tid viste det seg at avstanden rent geografisk førte til mindre interesse og rundt 1990 opphørte dessverre disse gjensidige besøkene. De er siden ikke blitt gjenopptatt.

Våre presidenter i klubben

1970-71	Eivind Karlsen	1990-91	Magne Yndestad
1971-72	Øistein A Bøhler	1991-92	Per J Aag
1972-73	Svein Hoff	1992-93	Helge O Jacobsen
1973-74	Per B Gudmundsen	1993-94	Magne Eggestad
1974-75	Per E Klemp	1994-95	Ulf Blindheim
1975-76	Bjørn Landmark	1995-96	Olav Romundstad
1976-77	Rolf Lie Kaaten	1996-97	Roald Skram
1977-78	Thorleif Fløgstad	1997-98	Arnt Nelvik
1978-79	Kaare Pettersen	1998-99	Magne Aandahl
1979-80	Olav Kvikne Tronvoll	1999-2000	Tore Hammervold
1980-81	Lars Løhne	2000-01	Eivind Klemp
1981-82	Gunnar Skovli	2001-02	Trond Hagen
1982-83	Harald Ellingsrud	2002-03	Trond Hagen
1983-84	Nils Andersen	2003-04	Torbjørn Faller
1984-85	Sverre Vik	2004-05	Olav Romundstad
1985-86	Trygve Vidung	2005-06	Geir Harildstad
1986-87	Herman Stabell	2006-07	Lise Wigernes
1987-88	Atle Freng	2007-08	Henry K Johansen
1988-89	Tor Ivar Hansen	2008-09	Stein I Eriksen
1989-90	Cornelius Smits	2009-10	Arne Dahlberg
		2010-11	Jan-Erik Gundelach

Distriktsguvernører og assisterende guvernører fra klubben

I forbindelse med klubbens 25-årsjubileum ble det fremmet forslag om vi burde foreslå kandidat til distriktsguvernør (DG) fra vår klubb. Per Gudmundsen svarte ja til å stille som kandidat, og på distriktskonferansen 1996 ble han nominert som DG i distrikt 2260 for rotaryåret 1998-99. Dette medførte at han umiddelbart gikk inn som medlem i distriktsrådet, et verv som følger en DG i en femårsperiode. Videre startet umiddelbart opplæring i guvernørembetet. Governor Elect Training Seminar (GETS) ble holdt på Haraldvangen for samtlige innkommende guvernører i Norge i april 1997.

6-13 mars 1998 deltok så Per og kone Titti i International Assembly i Anaheim, California på den såkalte ”guvernørskolen” som er obligatorisk opplæring for alle innkommende guvernører fra hele verden. Dette er for mange det første virkelige møte med Rotary International. I forkant av ”guvernørskolen” deltok Per og Tutti i såkalt ”homestay” hos Placentia Rotary Club i California.

Guvernørjobben er belastende for den det gjelder. Å stille med guvernør er heller ikke noen liten belastning for en klubb, så også for vår klubb. Distriktskonferansen ble arrangert på Olavsgård hotell. Flere av klubbens medlemmer ble engasjert i distriktsadministrasjonen og distriktsstyret til Per.

Klubben hadde så vidt kommet seg etter å ha hatt guvernør, før Herman Stabell fikk den ære i 2003 å bli nominert som DG i distrikt 2260 for rotaryåret 2005-2006. Tilsvarende kursopplegg som for Per ble gjennomgått for Herman og Marit med "homestay" hos Sarasota Rotary Club i Florida før International Assembly i Anaheim.

Herman ble høytidelig innsatt som guvernør under en kombinert seremoni for guvernør- og klubbpresidentskifte i Befalsmessa på Kjeller 11. juni 2005. I september samme år ble distriktskonferansen med Herman som Guvernør, arrangert på Olavsgård hotell.

I rotaryåret 2005/2006 vedtok Distrikt 2260 at ordningen med assisterende guvernører (AG) skulle innføres. Distriktet ble inndelt i områder og for hvert område ble det utnevnt en AG. Magne Yndestad fra vår klubb, var den første AG for de 8 klubbene på Nedre Romerike. Han ivaretok denne funksjonen i 3 år - rotaryårene 2006/2007, 2007/2008 og 2008/2009.

Paul Harris Fellows

Klubben vår har hatt mange dyktige medlemmer som på grunn av sin innsats for klubben og Rotary generelt, er beæret med "Paul Harris Fellows". Disse er:

- Eivind Karlsen 1980 m/Safir
- Nils Andersen 1986
- Rolf Lie Kaaten 1988
- Svein Hoff 1990
- Cornelius Smits 1991
- Inger Vidung (ikke medlem) 1991
- Guri Underdal (ikke medlem) 1994
- Per B Gudmundsen 1995 m/safir
- Herman Stabel 1995 m/Safir
- Per E Klemp 1997
- Lars Løhne 1997
- Kåre Pettersen 1997
- Gunnar Skovli 1997
- Øistein Bøhler 1997
- Thorleif Fløgstad 1997
- Trygve Vidung 1998
- Magne Yndestad 2000
- Tor Ivar Hansen 2000
- Helge Olaf Jacobsen 2002
- Aslaug Høye 2005
- Olav Romundstad 2005
- Lars S Hauge (ikke medlem) 2005
- Ulf Blindheim 2005
- Per J Aag 2005
- Roald Skram 2009
- Magne Aandahl 2009

Sten, møtelokale for Skedsmokorset Rotary Klubb i nær 40 år

